

Jan Klaassen en Katrijn in Afrika door Nellie de Kok

Samenvatting

Jan heeft een prijs gewonnen. Het is een voetreis door het oerwoud van Afrika. Ze komen allerlei dieren tegen. De dieren lopen gewoon met haar mee maar Katrijn is zo aan het mopperen dat ze die dieren niet eens ziet. Jan redt haar af en toe van een krokodil, maar Katrijn heeft dat niet eens in de gaten. Wat Katrijn ook niet in de gaten heeft, is dat Jan een plan heeft bedacht, zodat Katrijn niet steeds boos op hem zal zijn. Maar of het plan ook helemaal lukt is nog de vraag.

Een poppenkastspel voor kinderen vanaf 3 jaar.

Poppen: Katrijn, Jan Klaassen, een krokodil, een aap, een olifant, een papegaai.

2 spelers in de poppenkast.

Speler 1: Jan Klaassen, aap, papegaai

Speler 2: Katrijn, krokodil, olifant

Voorwerpen: trosje bananen (evt papier), losse banaan, stok

Achtergrond: een bos

Duur: 14 minuten

Jan Klaassen en Katrijn in Afrika

Jan: Zo Katrijn, is dit geen prachtig land? Ik wist wel dat het hier in Afrika mooi zou zijn. Toch leuk dat ik deze prijs gewonnen heb.

Katrijn: Nou, ik vind er niets aan. Ik wil terug naar mijn potten en pannen.

Jan: Oh, maar die hebben ze hier ook. Kom, dan lopen we verder. Als we uit dit oerwoud zijn komen we vanzelf potten en pannen tegen.

(Jan en Katrijn verdwijnen)

Kikker: (krokodil is vermomd als kikker)Ik ben een kikker, ik ben zo groen. Ik lust wel een hapje, daar moet ik wat voor doen. Weten jullie wat ik graag eet? Ik ben nu eindelijk in Afrika. Hebben ze daar ook van die grote kroko... eh... kikkers? Jazeker Ik vind het fijn in het water. Ik vind het fijn op het land. Ik vind het fijn aan de waterkant. Hé, daar komt een lekker hapje aan.

(Jan en Katrijn komen op.)

Jan: Nou Katrijntje, is het hier niet heerlijk rustig. Geen uitlaatgassen van auto's, geen gillende kinderen, geen geronk van de bus.

Katrijn: Het is warm. Ik wil me wassen.

Jan: Oké, maar ik weet niet ... eh, ik weet heel goed waar we naar toe moeten. Kijk daar zit een kikker. Dan moet er ergens water in de buurt zijn.

Katrijn: Jan, ik wil nu naar andere mensen toe. Ik moet even met ze kletsen. Ik heb nu een week alleen met jou kunnen praten en daar heb ik genoeg van.

Jan: Laten we eerst wat rusten. Ga hier maar lekker liggen Katrijntje. Ik ga voor jou uitzoeken waar hier ergens water is.

(Jan gaat weg)

Kikker: Ha, ha, die ga ik opeten. Jullie denken natuurlijk dat ik haar niet helemaal op kan eten. Eigenlijk ben ik geen kikker maar een ...

(kikker verandert in een krokodil)

Krokodil: Ik had me vermomd, anders mocht ik niet mee.

(De krokodil loopt langzaam op Katrijn af en opent zijn bek. Net op tijd komt Jan eraan en steekt een stok tussen zijn kaken. De krokodil verdwijnt)

Jan: Kom mijn lieve Katrijntje, wakker worden. Bijna was je een lekker hapje voor die krokodil.

Katrijn: Wat praat je nu voor onzin. Een lekker hapje. Heb je een zonnesteek opgelopen. Weet je al waar ik me kan wassen?

Jan: Ja, ik heb hier in de buurt een kleine vijver gezien. Kom mee.

(Jan en katrijn verdwijnen)

Krokodil: Nou, dat was niet zo'n lekker hapje. Het smaakte naar hout.

(De krokodil verandert weer in een kikker.)

Katrijn: Oh, kijk daar! Ik zie weer een kikker. Het is wel een rare blaaskaak. Hij is wel groot, vind je ook niet Jan?

Jan: Ik vertouw die kikker niet. Er zitten hier veel enge beesten die je zo op willen eten.

Katrijn: Ach, stel je niet zo aan.

(Katrijn geeft de kikker een kus. Als Katrijn zich omdraait verandert de kikker weer in een krokodil)

Katrijn: Kom, we gaan verder. Je moet niet zo bang zijn.

(Katrijn verdwijnt maar ondertussen slaat Jan de krokodil met een stok op zijn kop)

Katrijn: Hé Jan, kom je nog. Direct vertel je me nog dat je met een krokodil aan het vechten bent.

Jan (hijgt): Dat ben ik ook. Ja, nu is hij bewusteloos.

Katrijn: Ja, Ja, dat zal wel.

Jan: Ik kom eraan Katrijntje.

(de krokodil en Jan verdwijnen ook)

(Jan en Katrijn komen op)

Katrijn: We zijn nu al weer twee uur aan het lopen. Ik ben moe. Ik heb honger. Ik ga even rusten.

Jan: Ja, rust maar lekker uit. Ik ga voor jou wat eten zoeken.

(Jan gaat en Katrijn rust uit)

Aap: Oe, oe, oe.

(De aap geeft een banaan van achter over de schouder van Katrijn aan)

Katrijn: Oh, dat is lief Janneman. Heb je er maar één. Ga er nog maar meer zoeken.

(De aap verdwijnt)

Jan: Zo, hier ben ik weer. Ik heb een tros bananen uit de boom gehaald. Hé, hoe kom jij aan die banaan?

(Jan legt de tros bananen neer en gaat voor Katrijn staan.)

Katrijn: Wat ben je toch een mallerd. Deze banaan geef je toch net aan mij.

Jan: Ik heb jou helemaal niets gegeven.
(De aap neemt de tros bananen mee zonder dat Katrijn het ziet)

Jan: Dat heeft die aap natuurlijk gedaan. Hé, geef mijn bananen terug.

Katrijn: Bananen? Heb je nog meer bananen?

Jan: Ja, ik had meer bananen. Een aap heeft ze net meegenomen.

Katrijn: Je mag niet jokken Jan!. Zeg maar gewoon dat je niets meer hebt gevonden.

Jan: Maar echt waar Katrijntje.

Katrijn: Houd je mond maar. We gaan verder.

Jan: Ja ga maar vast. Ik moet even plassen.

(Jan gaat weg. Een olifant komt op en duwt met zijn slurf tegen de rug van Katrijn.)

Katrijn: Nou, nou. Heb je soms haast Jan?

(De olifant duwt nog een keer)

Katrijn: Niet zo duwen Jan.

(De olifant duwt nog een keer en verdwijnt. Jan gaat ondertussen achter Katrijn lopen.)

Katrijn: Jan! Houd daar onmiddellijk mee op!

Jan: Maar Katrijn, ik moest erg plassen. Ik kon daar toch niet mee ophouden.

Katrijn: Ach ... Dat bedoel ik niet. Ik bedoel dat je niet zo moet duwen!

Jan: Duwen? Ik duwde niet.

Katrijn: Wel potverdorie! Ik voel toch zeker wel of je me duwt of niet! Nog een leugen en ik ga naar huis Jan!

Jan: Maar Katrijntje!

Katrijn: Niets te 'Katrijntje'. Loop je nog mee of hoe zit het?

Jan: Ja Katrijn, ik loop mee. Ik hoop dat we een goede plek vinden om te overnachten.

(Ze lopen nog even door)

Katrijn: Dit lijkt me wel een goede plek. Zo, even rekken en slapen maar.

Jan: Ik weet niet of het hier wel veilig is.

Katrijn: Niet zo bang Jan. Ga liggen en slaap!

Jan: Maar Katrijntje...

Katrijn: Liggen en slapen Jan. Is dat zo moeilijk? En je gaat vannacht niet in je slaap zingen, hoor je me?

Jan: Nee Katrijn.

Katrijn: Wat? Hoor je me niet?

Jan: Ja ik hoor je wel en ik zal niet zingen in mijn slaap. Welterusten.

(Jan en Katrijn vallen in slaap. Jan snurkt zachtjes)

Papegaai: O kaka, o Katrijntje. Liggen, slapen, houd je mond. Vannacht niet zingen, hoor je me. Hoor je me. Hoor je me.

Katrijn: Wat zeg je allemaal Jan?

(Jan snurkt)

Katrijn: Oh, ik heb vast gedroomd.

Papegaai: Vast gedroomd, vast gedroomd. Hoor je me, hoor je me.

Katrijn: Nu weet ik toch zeker dat ik Jan hoorde praten. Jan, draai je om en praat niet in je slaap. Je houdt me wakker.

Papagaai: Praat niet in je slaap, je houdt me wakker, houdt me wakker, houdt me wakker.

(Papegaai verdwijnt)

Katrijn: En nu is het genoeg geweest. Nu ben ik toch wakker en het wordt al licht. We gaan verder. Jan, opstaan, nu!

Jan: Hu, hu, whaa, wat is er? Ik sliep zo lekker.

Katrijn: Je bent verschrikkelijk. Je praat als een papegaai zonder kop en dan durf je nog te zeggen dat je lekker ligt te slapen. Meekomen!

Jan: Je zegt het maar. Waar gaan we heen?

Katrijn: Naar de bewoonde wereld. Hier in het oerwoud is niets te beleven. Er zijn geen dieren. Ik vind er niets aan.

(de krokodil verschijnt achter Katrijn)

Krokodil: Ha, een lekker hapje.

(Katrijn bukt en de krokodil duikt over Katrijn heen. Jan zijn hoofd verdwijnt in de bek. Katrijn trekt aan Jan.)

einde zichtversie